

НАША ДАРУСЯ

Ці слова я вперше почув у жовтні 1968 р. від Романа Грибовича, який познайомив мене з Дарією Романовою. Зустрілися ми у Львові біля головної пошти. Вони працювали у відділі археології Інституту суспільних наук АН УРСР.

Народилася Романова Дарія Яківна 14 грудня 1946 року у м. Львові в сім'ї службовця.

У 1954 р. пішла в перший клас СШ № 60, а в 1965 р. закінчила 11-ий клас СШ № 75 ім. Лесі Українки.

В 1965 р. поступила і в цьому ж році закінчила трьохмісячні курси машинопису.

З 1967 р. – в Інституті суспільних наук АН УРСР на посаді секретар-машиністки, з 1972 р. – старший лаборант відділу археології, а з 1979 р. – зав. канцелярією.

В 1982 р. поступила на історичний факультет Львівського державного університету ім. Івана Франка, який закінчила у 1988р.

Такі дуже короткі рядки з автобіографії Дарії Яківни.

Високий Замок, жовтень 1975. Зліва направо: Р. Багрій, Р. Грибович, В. Ауліх, А. Бура, Д. Романова, Д. Павлів, М. Драк, О. Голоневський, І. Патер, Ю Сливка, О. Ратич, Ф. Стеблій, В. Савич

А за ними роки – роки роботи у відділі археології. Наступного року виповнюється 50 (!) років. Вона не просто ветеран відділу, а найдовше працює в ньому!

Скільки її руками надруковано сторінок статей, індивідуальних, колективних монографій, не кажучи вже про різноманітні протоколи засідань і т.д. і т.п. сотні, тисячі...

У 1970-ті роки брала активну участь у польових археологічних дослідженнях. Найбільше працювала з відомим львівським археологом Ларисою Крушельницькою, про що неодноразово згадувала у своїх розповідях та в опублікованих спогадах Лариса Іванівна. Зокрема, у 1972 р., аж до перших снігів, вони досліджували цікавий могильник ранньозалізного часу в Карпатах, поблизу с. Сопіт Сколівського р-ну Львівщини; у 1974 р. разом здійснили розвідкові обстеження у Турківському р-ні Львівської обл. У польових сезонах 1975–1976 рр. Дарія Яківна працювала у

Непоротівському загоні Дністрянської експедиції під час розкопок сьогоденні широковідомого багатощарового поселення Непоротове, що на Чернівеччині.

Пані Дарія неодноразово виконувала обов'язки лаборанта в інших експедиціях під керівництвом Олександра Черниша (розкопки палеолітичної стоянки Кормань IV у Чернівецькій обл.), Леоніда Мацкевого (дослідження пам'яток мезоліту Незвиська IX, XII та Луки II на Івано-Франківщині), Романа Грибовича (розкопки мезолітичної стоянки Нобель I у Рівненській обл.) та ін.

За час роботи у відділі опублікувала матеріали та розвідки про життя і наукову діяльність працівників відділу археології – Романа Багрія (МДАПВ, 2002, вип. 8; Просвіта, 2003, ч. 12 (263); Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України в 2007 році. Інформаційний бюлетень, 2008), Олексія Ратича (Дзвін, 2006, № 10; Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України в 2006 р. Інформаційний бюлетень, 2007), Леоніда Мацкевого (Археологія, 2010, № 4, у співавт. з Г. Панахид), Ігоря Принади (Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України в 2008 році. Інформаційний бюлетень, 2009), Юліана Дороша (Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України в 2009 році. Інформаційний бюлетень, 2010, співавт. Л. Мацкевий, Б. Микитів).

Дарія Романова бере активну участь у громадському житті інституту. Неодноразово обиралася профоргом відділу, заступником профорга, тепер – секретар профкому інституту *“Вона скромна, чесна, дисциплінована, товариська у відносинах з працівниками відділу та інституту, користується авторитетом і повагою у керівництва відділу археології”*, так написано у її характеристиці багато років тому. І насправді, Дарія Романова щира, життєрадісна і працьовита.

Наша Дарусю! Вітаючи Тебе з ювілеєм, зичимо Тобі всього-всього найкращого, що є у людському житті!

Василь ОПРИСК

Стаття: надійшла до редакції 18.11.2016
прийнята до друку 29.11.2016